

TARBIJAVAIKLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/22-12781-019
Otsuse kuupäev	1. veebr 2023
Komisjoni koosseis	Esimees Jüri Aava
Tarbija	
Kaupleja	Poe Talu OÜ, 16305825
Tarbija nõue	Lepingust taganemine. Ettemaksu tagastamine.
Asja läbivaatamise aeg	27. jaan 2023

Resolutsioon:

1. Rahuldada tarbija avaldus.
2. Välja mõista kauplejalt tarbija kasuks 1500 eurot.

Arvestades, et kaupleja on andnud tarbijale katteta lubadusi ettemaksu tagastamiseks annab komisjon kauplejale, TKS § 60 lg 1 kohaselt, otsuse järgimiseks tavapärasest lühema tähtaja. Komisjon kohustab kauplejat otsust täitma 10 päeva jooksul, arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast. Kui vaidlevad pooled ei nõustu komisjoni otsusega, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

Tarbija sõlmis kauplejaga 16.06.2022 lepingu paneelaia paigaldamiseks. Lepingujärgne tööde algus pidi olema 30.06.2022. Tarbija täitis 16.06.2022 oma lepingujärgse kohustuse tasuda ettemaks summas 850 eurot. Kaupleja soovis 27.06.2022 täiendavat ettemaksu tööraha ulatuses, summas 650 eurot. Tarbija tasus 27.06.2022 kauplejale täiendavalt 650 eurot. Kaupleja lepingut ei täitnud, mistõttu tarbija soovis korduvalt ettemaksu tagastamist. Sisulise lepingust taganemise avalduse esitas tarbija kauplejale e-kirjaga 28.08.2022. Kaupleja tunnistas 16.08.2022, et pole sõlmitud lepingut täitnud ning lubas korduvalt ettemaksud tagastada. Komisjoni menetluses palus kaupleja lisaaega ja lubas hiljemalt 25.11.2022 tarbijale ettemaksu tagastada. 28.11.2022 soovis kaupleja täiendavat lisaaega kaks nädalat. Tarbija sellega ei nõustunud. Tarbija nõudeks on 1500 euro tagastamine.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja tunnistas 16.08.2022, et pole sõlmitud lepingut täitnud. 05.10.2022 palus kaupleja ettemaksu tasumiseks täiendavat lisaaega kuni 25.11.2022 ning 28.11.2022 täiendavalt kaks nädalat lisaaega.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, tutvunud tarbija avaldusega, sellele lisatud materjaliga ning kaupleja vastusega leidis, et tarbija avaldus kuulub rahuldamisele.

VÕS § 29 lg 1 kohaselt lähtutakse lepingu tõlgendamisel lepingupoolte ühisest tahtest. Kui see tahe erineb lepingus kasutatud sõnade üldlevinud tähendusest, on määrav lepingupoolte ühine tahe. Komisjoni hinnangul on poolte vahel sõlmitud leping oma sisult müügileping.

VÕS § 208 lg 1 kohaselt asja müügilepinguga kohustub müüja andma ostjale üle olemasoleva, valmistatava või müüja poolt tulevikus omandatava asja ning tegema võimalikuks omandi ülemineku ostjale, ostja aga kohustub müüjale tasuma asja ostuhinna rahas ja võtma asja vastu. VÕS § 208 lg 2 kohaselt kohaldatakse müügilepingu kohta sätestatud ka lepingutele, mis on sõlmitud valmistatava asja tellimiseks, välja arvatud juhul, kui tellija andis teisele lepingupoolele olulise osa asjade valmistamiseks vajalikust materjalist. Müügilepingu kohta sätestatud ei kohaldata lepingutele, mille puhul suurem osa lepingupoole kohustustest, kes asja muretseb, seisneb töö tegemises või muu teenuse osutamises. Avaldaja ei andnud kauplajale paneelaia valmistamiseks vajalikku materjali, samuti ei seisnenud suurem osa kauplaja lepingust tulenevatest kohustustest paneelaia paigaldamises, sõltumata sellest, et leping sisaldas ka aia paneelide paigaldamist. Sealhulgas moodustas lepingu maksumusest enamuse materjali maksumus. Määravaks osutub seega võõrandamise komponendi olulisus teise lepingu poole jaoks. Seega leiab komisjon, et leping vastab müügilepingu tunnustele. Poolte vaheline leping vastas tarbijalemüügi tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses. Tarbija tugines lepingust taganemise põhjusena lepingu rikkumisele, kuivõrd kauplaja jättis tellimuse täitmata ja tellitud kauba tarbijale paigaldamata. Müügilepingut reguleerivate normide kohaselt on müüja põhikohustuseks asja üleandmine ja ostjal omandi tekkimise võimaldamine (VÕS § 208 ja § 209). VÕS § 76 lg 1 järgi tuleb kohustus täita vastavalt lepingule; lg 3 kohaselt loetakse kohustus täidetuks, kui see on täidetud täitmise vastuvõtmiseks õigustatud isikule õigel ajal, õiges kohas ja õigel viisil. Esitatud tõenditest nähtub, et leping on poolte vahel sõlmitud, kokkulepitud ostuhinna ettemaks on tarbija poolt kauplajale tasutud, kuid lepingu esemeks olevat kaupa ei ole tarbijale saadetud ega üle antud, millest järelduvalt on kauplaja rikkunud oma lepingulist kohustust. Kui võlgnik on kohustust rikkunud, võib võlausaldaja kasutada VÕS § 101 lg-s 1 sätestatud õiguskaitsevahendeid, sealhulgas lepingust taganeda (p 4). VÕS § 116 lg 1 sätestab, et lepingupool võib lepingust taganeda, kui teine lepingupool on lepingust tulenevat kohustust oluliselt rikkunud; lg 2 kohaselt on oluliseks lepingurikkumiseks eelkõige selline kohustuse rikkumine, mille tõttu jääb pool olulisel määral ilma sellest, mida ta õigustatult lepingust lootis (p 1) või mis annab kahjustatud lepingupoolele mõistliku põhjuse eeldada, et teine lepingupool ei täida kohustust ka edaspidi (p 4). Tarbija maksis kauplajale ettemaksuna kokku 1500 eurot, kuid kauplaja tellitud kaupa tarbijale saatnud. Kuivõrd tarbija jäi ilma sellest, mida ta lepingu alusel saada lootis, tuleb kauplaja lepingu rikkumist pidada oluliseks (VÕS 116 lg 2 punkt 1). Lepingust taganemise kehtivuseks peavad olema selle materiaalsete eelduste kõrval täidetud ka formaalsed eeldused, eelkõige olema esitatud taganemisavaldus. Lepingust taganemise avaldus esitati tarbija poolt kauplajale 15.11.2022. Lepingust taganemisel muutub olemasolev võlasuhe tagasitäitmise võlasuhteks (VÕS 10. peatüki 2. jagu). Tarbija tasus kauplajale ettemaksu kogusummas 1500 eurot, mida tal on VÕS § 189 lg 1 alusel õigus tagasi saada.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Jüri Aava

/allkirjastatud digitaalselt/